

pri výmere trestu obžalovanej B. na ustanovenia zákona zo dňa 15. apríla 1920, čís. 284 Sb. z. a n. o pomere trestov v územiach rôzneho práva. Tohoto zákona však nepoužil správne.

Podľa § 2, čís. 6 onoho zákona ťažký žalár podľa trestného zákona zo dňa 27. mája 1852, čís. 117 r. z., neni-li dlhší dvoch rokov, rovná sa žaláru podľa III. hlavy zák. čl. V:1878, ináč sa rovná káznici podľa tej hlavy s tou zmenou, že neplatí u nej časové obmedzenie, v hlave onej stanovené. Tieto zásady platia podľa prvého odstavca § 2 cit. zákona nielen pre vykonanie, ale aj pre ukládanie trestu.

Keď tedy krajský súd (ktorý pri tom nesprávne citoval § 2, čís. 5 zákona čís. 284/1920 Sb. z. a n. na miesto § 2, čís. 6 cit. zák.) uložil obžalovanej B. hlavný trest v trvaní dvoch rokov, tedy nie dlhší dvoch rokov, mal jej tento trest v smysle uvedených predpisov uložiť v druhu žalára. Keď prez to ho uložil v druhu káznice, tedy v druhu prísnejšom, porušil predpis § 2, čís. 6 zákona čís. 284/1920 Sb. z. a n., a to v neprospech obžalovanej.

Vrchný súd, ačkoľvek vo výroku o treste bol prvostupňový rozsudok napadnutý verejným žalobcom, a ačkoľvek odvolanie verejného žalobcu má sa v smysle § 387, odst. 2 tr. p. považovať vždy za podané aj v prospech obžalovaného, potvrdil napadnutý rozsudok, resp. nechal ho nedotknutý a neučinil nič k odstráneniu uvedenej vady, tvoriacej v neprospech obžalovanej dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 2 tr. p. a ktorú tedy mal z úradnej povinnosti podľa § 385, odst. 2 tr. p. odstrániť. Obsahuje tedy aj rozsudok vrchného súdu spomenutú vadu.

Bolo preto vyslovené porušenie predpisu § 2, čís. 6 zákona čís. 284/1920 Sb. z. a n. u oboch rozsudkov nižších súdov. Spolu v smysle § 442, posl. odst. tr. p. byly zrušené rozsudky tie vo výroku obsahujúcom vytknutú vadu, a trest bol vymeraný v druhu žalára bez zmeny jeho trvania.

Čís. 5864.

Přerušení služby úředníka důchodkové kontroly výkonem povinného vojenského cvičení ve zbrani nelze pokládati ani za onemocnění ani za dovolenou s hlediska § 7 vládn. nař. ze dne 4. března 1920, čís. 157 Sb. z. a n.

Jde proto o přešůpek podle § 320 f) tr. zák., nikoliv o zločin podle §§ 197, 199d) tr. zák., zfalšoval-li úředník důchodkové kontroly ve vojenské knížce dobu vykonání vojenského cvičení ve zbrani ze tří týdnů na dva týdny a předložil-li ji svým nadřízeným úřadům k uplatnění nároku na dietní a cestovní paušál.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1937, Zm II 587/36.)

Obžalovaný — úředník důchodkové kontroly — byl povolán k výkonu povinného vojenského cvičení ve zbrani na dobu od 21. srpna do 10. září, tedy na tři týdny. Maje za to, že by pobytem mimo úřad, trvajícím déle nežli čtrnácte dní, pozbyl podle předpisů § 6 zák. čís. 28/1920 Sb. z. a n.

a § 7 vlád. nař. čís. 157/1920 Sb. z. a n. nároku na dietní a cestovní paušál v částce 384 Kč, ohlásil svému představenému v úřadě, že je povolán na cvičení v době od 24. srpna do 6. září, tedy na dva týdny. Obratnými manipulacemi v úřadě a u vojenského tělesa, u něhož konal cvičení, pak dosáhl, že jednak vykonal formálně celé třínedělní vojenské cvičení, což mu bylo potvrzeno i v jeho vojenské knížce, jednak že ve služebních záznamech důchodkového kontrolního úřadu bylo vyznačeno, že byl z důvodu vojenského cvičení ve zbrani mimo úřad jen po dobu 14 dní. Aby uvedl zápis ve své vojenské knížce v soulad se služebními záznamy důchodkového úřadu, vyškrabal v ní data 21. srpna a 10. září a vepsal místo nich data 24. srpna a 6. září; knížku pak předložil svým nadřízeným úřadům k uplatnění nároku na dietní a cestovní paušál.

Nalézací soud uznal ho za to vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199 d) tr. zák.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmatečné stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu, zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a přikázal věc příslušnému nyní okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Z d ů v o d ů:

Zmatečná stížnost uplatňuje číselně důvody zmatečnosti podle § 281, čís. 5 a 9 a) tr. ř.

Jest jí přisvědčiti již potud, pokud s hlediska důvodu zmatečnosti podle § 281, čís. 9 a), správně čís. 10 tr. ř., namítá, že čin obžalovaného byl nesprávně podřaděn pod skutkovou podstatu zločinu podvodu podle §§ 197 a 199 d) tr. z., ježto obžalovaný použitím zfalšovaného potvrzení doby výkonu povinného cvičení ve zbrani nezpůsobil státu žádnou škodu, takže by snad mohlo jíti jen o přestupek podle § 320 f) tr. z.

Obžalovaný se hájil mezi jiným tím, že stát neutrpěl jeho jednáním žádnou majetkovou škodu, poněvadž ve skutečnosti nebyl vzdálen z úřadu déle nežli 14 dnů, takže měl nárok na dietní a cestovní paušál. Nalézací soud odmítl tuto obhajobu, poněvadž podle jeho názoru obžalovaný nemohl nikdy obdržeti paušál, kdyby byl předložil nadřízeným úřadům vojenskou knížku se správným potvrzením třítýdenního cvičení, čehož si prý obžalovaný byl též plně vědom.

Než názor ten není v souladu s ustanovením odst. 6 § 7 vládního nařízení ze dne 4. března 1920, čís. 157 Sb. z. a n., podle něhož úředníkům důchodkové kontroly nepřisluší dietní a cestovní paušál jen v případě onemocnění nebo dovolené, trvají-li déle nežli 14 dnů. O jiných případech ustanovení to nemluví. Právě-li dále, že při kratším přerušení služby nepřisluší cestovní a dietní paušál pouze tenkrát, byla-li nutna substituce úředníkem, který byl povolán za tím účelem od jiného úřadu, je nasnadě, že slova »přerušení služby« se vztahují na případy v předchozí větě uvedené, totiž na případy onemocnění nebo dovolené. Z toho plyne, že obžalovaný byl by povinen paušál měsíčně předem mu vyplacený nahraditi státu jen v případě onemocnění nebo dovolené, nikoli však tehdy, přerušil-li, jako v souzeném případě — službu výkonem povin-

ného vojenského cvičení ve zbrani, neboť výkon ten nelze pokládati ani za onemocnění, ani za dovolenou.

Podřadění činu obžalovaného pod skutkovou podstatu zločinu podvodu podle §§ 197, 199 d) tr. z. je tedy vyloučeno již z toho důvodu, že jeho jednání nebylo vůbec způsobilé, aby vedlo k poškození státu (srovnej rozh. čís. 1427, 2761, 3619 Sb. n. s. a j.), a může býti o něm uvažováno jen s hlediska přestupku podle § 320 f) tr. z.

Zrušovacímu soudu nelze však tuto otázku řešiti zejména již proto, že nejsou zjištěny skutkové předpoklady nutné pro posouzení, zda přestupek ten není podle §§ 531, 532 tr. z. promlčen. Podmínky promlčení, stanovené v § 531, odst. 2 pod a) a b) tr. z., nepřicházejí tu arci v úvahu. Zda je však splněna též podmínka § 531, odst. 2 písm. c) tr. z., nelze posouditi, poněvadž pouhé udání trestního lístku k tomu nestačí a ze spisu nevysvítá, že se obžalovaný v promlčecí době nedopustil trestného činu.

Čís. 5865.

Rozpor medzi výrokovou časťou rozsudku a jeho odôvodnením (§ 384, čís. 10 tr. p.).

K otázke právnosti alebo bezprávnosti použitia zbrane prisázným lesným hájnikom pri výkone jeho povolania.

(Rozh. zo dňa 2. apríla 1937, Zm IV 684/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci pre prečin podľa § 310 tr. z. na základe zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva z úradnej povinnosti podľa § 404, odst. 1 tr. p. a § 34, odst. 1 por. nov. z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, čís. 10 tr. p. zrušil rozsudky oboch súdov nižšieho stupňa s celým pokračovaním od vynesenia rozsudku súdu prvej stolice a uložil tomuto súdu, aby vo veci znova jednal a rozhodol; zmätočnú sťažnosť vrchného štátneho zastupiteľstva poukázal na toto rozhodnutie.

D ô v o d y:

Proti rozsudku odvolacieho súdu ohlásil zmätočnú sťažnosť iba verejný žalobca, ktorý v jej prevedení uplatňuje v prospech obžalovaného dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. Najvyšší súd sa však touto zmätočnou sťažnosťou nemohol zaoberať, lebo pri preskúmaní spisov spoznal, že rozsudky oboch nižších súdov trpia zmätkom, uvedeným v § 384, čís. 10 tr. p., ktorého je treba v smysle § 384, posl. odst. tr. p. dbať vždy z úradnej povinnosti a pre ktorý nie je možné rozsudok odvolacieho súdu na základe materiálneho dôvodu zmätočnosti riadne preskúmať.

Súd prvej stolice uznal obžalovaného vinným prečinom ťažkého poškodenia tela z nedbalosti podľa § 310, odst. 2 tr. z.

Pri tom zistil vo výrokovej časti svojho rozsudku, že obžalovaný stíhajúc 3. februára 1933 v S. v lese pytlíaka F., pred obžalovaným utekajúceho, vystrelil zo služebnej brokovnice na p o s t r a c h, keď sa F. obracal, ako by na obžalovaného chcel vystreliť, že jeden brok